

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

20 juli 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 240/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 240/02	Mål C-650/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht – Tyskland) – Royalty Pharma Collection Trust mot Deutsches Patent- und Markenamt (Begäran om förhandsavgörande – Immateriell och industriell äganderätt – Förordning (EG) nr 469/2009 – Tilläggskydd för läkemedel – Villkor för erhållande – Artikel 3 a – Begreppet ”produkt skyddad av ett gällande grundpatent” – Bedömningskriterier)	2
2020/C 240/03	Mål C-446/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – République tchèque) – AGROBET CZ, s.r.o. mot Finanční úřad pro Středočeský kraj (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Överskjutande mervärdesskatt – Innehållande av den överskjutande mervärdesskatten efter inledandet av en skattekontroll – Begäran om återbetalning av den del av den överskjutande mervärdesskatten som hänför sig till transaktioner som inte omfattas av denna kontroll – Skattemyndigheten avslår begäran)	3
2020/C 240/04	Mål C-547/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polen) – Dong Yang Electronics Sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 44 – Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 – Artikel 11.1 – Tillhandahållande av tjänster – Platsen för den skattemässiga anknytningen – Begreppet ”fast etableringsställe” – Beskattningsbar person som är skyldig att betala mervärdesskatt – Dotterbolag i en medlemsstat vars moderbolag är etablerat i ett tredjeland)	3

2020/C 240/05	Mål C-560/18 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 30 april 2020 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot Europeiska kommissionen, Konungariket Sverige, Republiken Polen (Överklagande – Tillgång till institutionernas handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Artikel 4.2 tredje strecksatsen – Undantag från rätten att få tillgång till handlingar – Undantag avseende skydd för syftet med utredningar – Handlingar i ett pågående fördragsbrottsförfarande – Detaljerat utlåtande som utfärdats inom ramen för ett anmälningsförfarande på grundval av direktiv 98/34/EG – Ansökan om tillgång till handlingar – Nekat tillgång – De begärda handlingarna har lämnats ut i samband med förfarandet vid Europeiska unionens tribunal – Utlämnande – Avvisning – Berättigat intresse av att få saken prövad – Föreligger fortfarande)	4
2020/C 240/06	Mål C-565/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Italien) – Société Générale S.A. mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Skatt på finansiella transaktioner – Transaktioner avseende finansiella derivatinstrument vilkas underliggande värdepapper har emitterats av ett bolag med hemvist i den beskattande medlemsstaten – Skatt som ska betalas oavsett var transaktionen genomförs – Administrativa skyldigheter och deklarationsskyldigheter) . . .	5
2020/C 240/07	Mål C-584/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cypern) – D. Z. mot Blue Air – Airline Management Solutions SRL m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gränskontroller, asyl och invandring – Beslut nr 565/2014/EU – Förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna – Tredjelandsemborgare som har tillfälligt uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat – Artikel 3 – Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna – Beslut som inte kan göras gällande gentemot en stat – Direkt effekt – Erkännande av en privaträttslig enhet såsom en stats förlängda arm – Villkor – Förordning (EG) 562/2006 – Kodexen om Schengengränserna – Artikel 13 – Nekat inresa in till en medlemsstats territorium – Motiveringskyldighet – Förordning (EG) 261/2004 – Kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning – Artikel 2 j – Nekat ombordstigning på grund av förment ofullständiga resehandlingar – Artikel 15 – Lufttrafikföretagens skyldigheter gentemot passagerarna – Undantag i transportavtalet eller andra handlingar kan inte tas upp till prövning)	5
2020/C 240/08	Mål C-607/18 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 14 maj 2020 – NKT Verwaltungs GmbH, tidigare nkt cables GmbH, och NKT A/S, tidigare NKT Holding A/S, mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeiska marknaden för underjords- och undervattenskraftkablar – Uppdelning av marknaden inom ramen för projekt – Böter – Rätten till försvar – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 27.1 – Överensstämmelse mellan meddelandet om anmärkningar och det omtvistade beslutet – Tillgång till handlingarna i ärendet – En enda, fortlöpande överträdelse – Bevisbörd – Missuppfattning av argument och bevisning)	7
2020/C 240/09	Mål C-615/18: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Kehl – Tyskland) – brottmål mot UY (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Direktiv 2012/13/EU – Artikel 6 – Rätt att bli informerad om anklagelsen – Lagföring för olovlig körning – Förbudet mot att föra motorfordon följer av ett tidigare strafföreläggande som den berörda personen inte har fått del av – Strafföreläggandet har delgetts den berörda personen endast genom ett delgivningsombud – Strafföreläggandet har vunnit laga kraft – Eventuell oaktsamhet från den berördes sida)	8
2020/C 240/10	Mål C-627/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Nelson Antunes da Cunha, Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) (Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Artikel 108 FEUF – Stödordning som är oförenlig med den inre marknaden – Beslut från Europeiska kommissionen i vilket det förordnas om återkrav av olagligt stöd – Förordning (EU) 2015/1589 – Artikel 17.1 – Tioårig preskriptionsfrist – Tillämpning på kommissionens återkravsbefogenheter – Artikel 16.2 och 16.3 – Nationell lagstiftning i vilket det föreskrivs en kortare preskriptionsfrist – Effektivitetsprincipen)	8

2020/C 240/11	Mål C-638/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 – Europeiska kommissionen mot Rumänien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och varaktigt överskridande av gränsvärdena för mikropartiklarna (PM10) i zonen RO32101 (Bukarest, Rumänien) – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)	9
2020/C 240/12	Mål C-641/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Genova – Italien) – LG m.fl. mot Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EG) nr 44/2001 – Artikel 1.1 – Begreppen ”privaträtts område” och ”förvaltningsrättsliga frågor” – Tillämpningsområde – Verksamhet som bedrivs av bolag som klassificerar och certifierar fartyg – Acta jure imperii och acta jure gestionis – Statsmaktens privilegier – Immunitet mot domstolsprövning) .	10
2020/C 240/13	Mål C-661/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – CTT – Correios de Portugal mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Artikel 173 – Beskattningsbar person med blandad verksamhet – Avdragsmetoder – Avdrag på grundval av andelen – Avdrag på grundval av användningen – Artiklarna 184 – 186 – Justering av avdrag – Förändring i de faktorer som beaktats vid bestämningen av avdragsbeloppet – Utgående transaktion som felaktigt betraktats som undantagen från mervärdesskatteplikt – Nationell bestämmelse som förbjuder byte av avdragsmetod för gångna år – Preklusionsfrist – Principerna om skatteneutralitet, rättssäkerhet, effektivitet och proportionalitet)	10
2020/C 240/14	Mål C-667/18: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone mot Ministerraad (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2009/138/EG – Rättsskyddsförsäkring – Artikel 201 – Rätt för försäkringstagaren att fritt välja advokat eller företrädare – Rättsliga undersökningar eller förhandlingar – Begrepp – Medlingsförfarande) . . .	11
2020/C 240/15	Mål C-749/18: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative – Luxembourg) – B m.fl./ Administration des contributions directes (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 och 54 FEUF – Etableringsfrihet – Skattelagstiftning – Bolagsskatt – Moderbolag och dotterbolag – Vertikal och horisontell sambeskattnings)	12
2020/C 240/16	Mål C-772/18: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – A mot B (Begäran om förhandsavgörande – Varumärken – Direktiv 2008/95/EG – Artikel 5.1 – Artikel 5.3 b och c – Intrång – Begreppet ”användning i näringsverksamhet” – Vara som övergått till fri omsättning – Import – Lagerhållning – Lagring av varor i syfte att marknadsföra dem – Export)	13
2020/C 240/17	Mål C-797/18 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 30 april 2020 – Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) – Utgifter som uteslutits från unionsfinansiering – Betalningar som verkstälts av Republiken Grekland – Förordning (EG) nr 1782/2003 – Förordning (EG) nr 796/2004 – Förordning (EG) nr 1120/2009 – Förordning (EG) nr 1306/2013 – Bestämmelser om arealstöd – Begreppet permanent betesmark – Finansiella schablonkorrigeringar – Förordning (EG) nr 1698/2005 – Stödberättigande utgifter – Förvaltningsmyndighet – Förordning (EG) nr 1290/2005 – Utgifter som omfattas av fristen på 24 månader – Förordning (EG) nr 817/2004 – System med effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner – Metod för att beräkna korrigeringen)	13
2020/C 240/18	Mål C-810/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Trnave – Slovakien) – DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o. mot Finančné riaditeľstvo SR (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EEG) nr 2658/87 – Tullunion och gemensam tulltaxa – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernummer 8525 80 91 – Digitala kameror – Videokameror – Digital videokamera som kan fänga och spela in stillbilder och videokvenser med en upplösningskvalitet som är lägre än 800 × 600 pixlar)	14

2020/C 240/19	Mål C-5/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – "Overgas Mrezhi" AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel "Balgarska gazova asotsiatsia" mot Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 3.1 – 3.3 och artikel 41.16 – Skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster – Skyldighet att lagra naturgas i syfte att trygga försörjning och regelbundna leveranser – Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att den ekonomiska kostnad som företag har för att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska övervältras på deras kunder – Villkor – En nationell tillsynsmyndighets antagande av en rättsakt om åläggande av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster – Förfarande – Artiklarna 36 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	15
2020/C 240/20	Mål C-15/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – A.m.a – Azienda Municipale Ambiente SpA mot Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri. (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Avfall – Direktiv 1999/31/EG – Befintliga deponier – Efterbehandlingsperiod för deponier – Förlängning – Kostnader för deponering av avfall – Principen om att förorenaren betalar – Direktivets tillämplighet i tiden)	16
2020/C 240/21	Mål C-17/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – brottmål mot Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures (Begäran om förhandsavgörande – Migrerande arbetstagare – Social trygghet – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Tillämplig lagstiftning – Artikel 14.1 a och 14.2 b – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 12.1 – Artikel 13.1 a – Utstationerade arbetstagare – Arbetstagare som utför verksamhet i två eller flera olika medlemsstater – Förordning (EEG) nr 574/72 – Artikel 11.1 a – Artikel 12a.2 a och 12a.4 a – Förordning (EG) nr 987/2009 – Artikel 19.2 – Intygen E 101 och A 1 – Bindande verkan – Räckvidd – Social trygghet – Arbetsrätt)	17
2020/C 240/22	Mål C-96/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Österrike) – VO mot Bezirkshauptmannschaft Tulln (Begäran om förhandsavgörande – Vägtransport – Arbetsdagar och lediga dagar – Digitala färdskrivare – Förordning (EU) nr 165/2014 – Avsaknad av registrering av arbetsdagar på förarkortet och avsaknad av diagramblad – Nationell lagstiftning enligt vilken föraren under sådana omständigheter är skyldig att uppvisa ett intyg från arbetsgivaren – Giltigheten av blanketten i bilagan till beslut 2009/959/EU)	17
2020/C 240/23	Mål C-148/19 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 7 maj 2020 – BTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA mot Europeiska kommissionen, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Överklagande – Statligt stöd – Regionalstöd till stålindustrin – Beslut att förklara stöd oförenligt med den gemensamma marknaden – Begreppet statligt stöd – Förmån – "Privat aktör"-kriteriet – Uppenbart fel – Bevisbörda – Gränser för domstolsprövningen)	18
2020/C 240/24	Förenade målen C-169/19 och C-169/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia – Italien) – HB (C-168/19), IC (C-169/19) mot Istituto nazionale della previdenza sociale (Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Artikel 21 FEUF – Principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet – Artikel 18 FEUF – Avtal för undvikande av dubbelbeskattning – Anställda i den offentliga sektorn – Pensionär som har hemvist i en annan medlemsstat än den som betalar ut ålderspension till denne och som inte är medborgare i hemvistmedlemsstaten – Inkomstskatt – Påstående om förlust av skattelättnader – Påstående om hinder för den fria rörligheten och om diskrimination)	19
2020/C 240/25	Mål C-184/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Hecta Viticol SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (Begäran om förhandsavgörande – Direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG – Punktskattesatser på vin och andra icke mousserande jästa drycker än vin och öl – Olika punktskattesatser – Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar)	19

2020/C 240/26	Mål C-189/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Spenner GmbH & Co. KG mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen – Direktiv 2003/87/EG – Artikel 10a – Övergångsbestämmelser för gratis tilldelning av utsläppsrätter – Beslut 2011/278/EU – Artikel 9 – Fastställande av den historiska verksamhetsnivån – Betydande förändring av en anläggnings kapacitet som ägt rum före referensperioden – Fastställande av den relevanta referensperioden)	20
2020/C 240/27	Mål C-191/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – OI mot Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (Begäran om förhandsavgörande – Lufttrafik – Förordning (EG) nr 261/2004 – Ersättning till flygpassagerare vid nekad ombordstigning – Nekat ombordstigning – Inställd flygning – Flygning med anslutande flygförbindelse – Ändring, mot passagerarens vilja, av platsreservationen för en av de flygningar som ingick i flygresan – Passageraren har ankommit till sin slutliga bestämmelseort utan dröjsmål)	21
2020/C 240/28	Mål C-208/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz – Österrike) – NK mot MS, AS (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Konsumenträttigheter – Direktiv 2011/83/EU – Tillämpningsområde – Artikel 3.3 f – Begreppet ”avtal om uppförande av nya byggnader” – Artikel 16 c – Begreppet ”varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel” – Avtal mellan en arkitekt och en konsument avseende utarbetande av ritningar för ett enfamiljshus)	21
2020/C 240/29	Mål C-211/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – UO mot Készenléti Rendőrség (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Avvikelse – Artikel 1.3 – Direktiv 89/391/EEG – Artikel 2.2 – Verksamhet inom polisens insatsstyrka)	22
2020/C 240/30	Mål C-258/19: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 77/388/EEG – Artiklarna 10.2 första och tredje styckena, 17.1 och 18.2 första stycket – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 63, 64.1, 66 första stycket a–c, 167 och 179 första stycket – Tjänster som tillhandahållits innan Ungern anslöt sig till Europeiska unionen – Fastställande av det exakta priset för detta tillhandahållande efter anslutningen – Faktura avseende nämnda tillhandahållande har utfärdats och betalats efter anslutningen – Rätt till avdrag med stöd av denna faktura har nekats på grund av preskription – Domstolens behörighet)	23
2020/C 240/31	Mål C-263/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 1.2 och artikel 72 – Direktiv 2014/25/EU – Artikel 1.2 och artikel 89 – Prövningsförfaranden på området för offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 89/665/EEG – Artikel 2e.2 – Upphandlingsförfaranden för enheter som är verksamma inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna – Direktiv 92/13/EEG – Artikel 2e.2 – Ändringar i ett kontrakt som ingåtts efter ett förfarande för offentlig upphandling – Nytt upphandlingsförfarande har inte genomförts – Böter som ålagts den upphandlande myndigheten och den som tilldelats kontraktet – Proportionalitetsprincipen)	23
2020/C 240/32	Mål C-266/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – EIS GmbH mot TO (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 6.1 c och h samt 6.4 – Bilaga I A – Ångerrätt – Information som näringsidkaren ska lämna angående villkoren, tidsfristen och förfarandet för att utöva ångerrätten – Skyldighet för näringsidkaren att ange sitt telefonnummer när detta är ”tillgängligt” – Räckvidd)	24

2020/C 240/33	Förenade målen C-267/19 och C-323/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Trgovački sud u Zagrebu – Kroatien) – PARKING d.o.o. mot SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s.r.o. mot Letifico d.o.o. (C-323/19) (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Civilrättsligt samarbete – Notarier som agerar i exekutionsförfaranden på grundval av en ”handling som äger vitsord” – Icke-kontradiktoriskt förfarande – Icke-diskrimineringsprincipen – Artikel 18 FEUF – Rätt till en rättvis rättegång – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	25
2020/C 240/34	Mål C-276/19: Domstolens dom (första avdelningen) av 14 maj 2020 – Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket och Nordirland (Fördragsbrott – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag – Förenklingsåtgärder och åtgärder för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt – Artikel 395.2 – Skyldighet för medlemsstaterna att underrätta Europeiska kommissionen om särskilda åtgärder för att förenkla uppbörden av mervärdesskatten – Väsentlig ändring av den åtgärd som ursprungligen anmälts)	26
2020/C 240/35	Förenade målen C-924/19 PPU och C-925/19 PPU: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – FMS och FNZ (C-924/19 PPU) samt SA och SA junior (C-925/19 PPU) mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság och Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Begäran om förhandsavgörande – Asyl- och immigrationspolitik – Direktiv 2013/32/EU – Ansökan om internationellt skydd – Artikel 33.2 – Avvisningsgrunder – Artikel 40 – Efterföljande ansökningar – Artikel 43 – Gränsförfaranden – Direktiv 2013/33/EU – Artiklarna 2 h, 8 och 9 – Förvar – Laglighet – Direktiv 2008/115/EU – Artikel 13 – Effektiva rättsmedel – Artikel 15 – Förvar – Laglighet – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om unionsrättens företräde)	26
Tribunalen		
2020/C 240/36	Mål T-310/20: Överklagande ingett den 28 maj 2020 – Comercializadora Eloro mot EUIPO – Zumex Group (JUMEX)	29
2020/C 240/37	Mål T-311/20: Överklagande ingett den 26 maj 2020 – France Agro/EUIPO – (Choumicha Saveurs)	29
2020/C 240/38	Mål T-317/20: Talan väckt den 27 maj 2020 – EnergieVerbund Dresden mot kommissionen	30
2020/C 240/39	Mål T-318/20: Talan väckt den 27 maj 2020 – eins energie in sachsen mot kommissionen	31
2020/C 240/40	Mål T-319/20: Talan väckt den 27 maj 2020 – GGEW mot kommissionen	31
2020/C 240/41	Mål T-323/20: Överklagande ingett den 27 maj 2020 – Hell Energy Magyarországot mot EUIPO (HELL)	32
2020/C 240/42	Mål T-327/20: Överklagande ingett den 28 maj 2020 – Group Nivelles mot EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Douchegoot)	32
2020/C 240/43	Mål T-328/20: Överklagande ingett den 29 maj 2020 – Electrodomesticos Taurus mot EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)	33
2020/C 240/44	Mål T-336/20: Talan väckt den 30 maj 2020 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB	34
2020/C 240/45	Mål T-339/20: Talan väckt den 2 juni 2020 – Portigon mot SRB	34
2020/C 240/46	Mål T-590/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – Antonakopoulo mot parlamentet	36
2020/C 240/47	Mål T-591/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – ZD mot parlamentet	36
2020/C 240/48	Mål T-603/18: Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – ZE mot parlamentet	36

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2020/C 240/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 230, 13.7.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 222, 6.7.2020

EUT C 215, 29.6.2020

EUT C 209, 22.6.2020

EUT C 201, 15.6.2020

EUT C 191, 8.6.2020

EUT C 175, 25.5.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundespatentgericht – Tyskland) – Royalty Pharma Collection Trust mot Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-650/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Immateriell och industriell äganderätt – Förordning (EG) nr 469/2009 – Tilläggskydd för läkemedel – Villkor för erhållande – Artikel 3 a – Begreppet ”produkt skyddad av ett gällande grundpatent” – Bedömningskriterier)

(2020/C 240/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Royalty Pharma Collection Trust*Motpart:* Deutsches Patent- und Markenamt**Domslut**

- 1) Artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel ska tolkas så, att en produkt skyddas av ett gällande grundpatent, i den mening som avses i denna bestämmelse, när den motsvarar en allmän funktionell definition som används i ett av patentkraven i grundpatentet och med nödvändighet omfattas av den uppfinning som patentet skyddar, utan att för den skull vara individualiserad som en konkret utförandeform för patentet, förutsatt att den specifikt kan identifieras av en fackman, mot bakgrund av samtliga uppgifter som offentliggjorts genom patentet, på grundval av dennes allmänna kunskaper inom det berörda området på ansökningsdagen eller prioritetdagen och mot bakgrund av den senaste tekniken vid detta datum.
- 2) Artikel 3 a i förordning nr 469/2009 ska tolkas så, att en produkt inte skyddas av ett gällande grundpatent i den mening som avses i denna bestämmelse när den, trots att den omfattas av den funktionella definitionen i patentkraven i detta patent, har utvecklats efter dagen för ansökan om grundpatentet, genom självständig innovativ verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 52, 12.2.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – République tchèque) – AGROBET CZ, s.r.o. mot Finanční úřad pro Středočeský kraj

(Mål C-446/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Överskjutande mervärdesskatt – Innehållande av den överskjutande mervärdesskatten efter inledandet av en skattekontroll – Begäran om återbetalning av den del av den överskjutande mervärdesskatten som hänför sig till transaktioner som inte omfattas av denna kontroll – Skattemyndigheten avslår begäran)

(2020/C 240/03)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: AGROBET CZ, s.r.o.

Motpart: Finanční úřad pro Středočeský kraj

Domslut

Artiklarna 179, 183 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska, mot bakgrund av principen om skatteneutralitet, tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det inte föreskrivs någon möjlighet för skattemyndigheten att, före utgången av ett skattekontrollförfarande avseende en mervärdesskattedeklaration där ett överskjutande belopp för en viss beskattningsperiod anges, bevilja återbetalning av den del av detta överskjutande belopp som hänför sig till transaktioner som inte omfattas av detta förfarande vid förfarandets inledande, om det inte är möjligt att på ett klart, precist och otvetydigt sätt fastställa att överskjutande mervärdesskatt, vars belopp eventuellt kan vara lägre än det belopp som hänför sig till transaktioner som inte omfattas av nämnda förfarande, kvarstår oavsett utgången av förfarandet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.

⁽¹⁾ EUT C 328, 17.09.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polen) – Dong Yang Electronics Sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Mål C-547/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 44 – Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 – Artikel 11.1 – Tillhandahållande av tjänster – Platsen för den skattemässiga anknytningen – Begreppet ”fast etableringsställe” – Beskattningsbar person som är skyldig att betala mervärdesskatt – Dotterbolag i en medlemsstat vars moderbolag är etablerat i ett tredjeland)

(2020/C 240/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Domslut

Artikel 44 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008, samt artiklarna 11.1 och 22.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112, ska tolkas så, att en tillhandahållare av tjänster inte kan sluta sig till att ett bolag med säte i tredjeland har ett fast etableringsställe i en medlemsstat av endast det förhållandet att detta bolag har ett dotterbolag där, och att tillhandahållaren inte är skyldig att förhöra sig om de avtalsmässiga förhållandena mellan de två enheterna för att bedöma detta.

(¹) EUT C 44, 04.02.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 30 april 2020 – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mot Europeiska kommissionen, Konungariket Sverige, Republiken Polen

(Mål C-560/18 P) (¹)

(Överklagande – Tillgång till institutionernas handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Artikel 4.2 tredje strecksatsen – Undantag från rätten att få tillgång till handlingar – Undantag avseende skydd för syftet med utredningar – Handlingar i ett pågående fördragsbrottsförfarande – Detaljerat utlåtande som utfärdats inom ramen för ett anmälningsförfarande på grundval av direktiv 98/34/EG – Ansökan om tillgång till handlingar – Nekad tillgång – De begärda handlingarna har lämnats ut i samband med förfarandet vid Europeiska unionens tribunal – Utlämnande – Avvisning – Berättigat intresse av att få saken prövad – Föreligger fortfarande)

(2020/C 240/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (ombud: P. Hoffman, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis och A. Spina) Konungariket Sverige (ombud: C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg och H. Eklinder), Republiken Polen (ombud: D. Lutostańska och M. Kamejsza-Kozłowska)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych ska bära sina egna rättegångskostnader och även ersätta de rättegångskostnader som uppstått för Europeiska kommissionen.
- 3) Konungariket Sverige och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 112, 25.3.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia – Italien) – Société Générale S.A. mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Mål C-565/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Skatt på finansiella transaktioner – Transaktioner avseende finansiella derivatinstrument vilkas underliggande värdepapper har emitterats av ett bolag med hemvist i den beskattande medlemsstaten – Skatt som ska betalas oavsett var transaktionen genomförs – Administrativa skyldigheter och deklarationsskyldigheter)

(2020/C 240/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Générale S.A.

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka det på finansiella transaktioner, som rör finansiella derivatinstrument, oavsett var transaktionerna äger rum och i vilken stat de finansiella aktörerna och den eventuella mellanhanden är hemmahörande, tillämpas en skatt som ska erläggas av transaktionens avtalsparter när derivatinstrumentens underliggande värdepapper har emitterats av ett bolag med hemvist i den medlemsstaten. De administrativa skyldigheter och deklarationsskyldigheter som åligger enheter som inte är hemmahörande i den staten ska emellertid inte gå utöver vad som är nödvändigt vid uppbörd av skatten.

⁽¹⁾ EUT C 436, av den 3.12.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Eparchiako Dikastirio Larnakas – Cypern) – D. Z. mot Blue Air – Airline Management Solutions SRL m.fl.

(Mål C-584/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Gränskontroller, asyl och invandring – Beslut nr 565/2014/EU – Förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna – Tredjelandsmedborgare som har tillfälligt uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat – Artikel 3 – Bulgariens, Kroatens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna – Beslut som inte kan göras gällande gentemot en stat – Direkt effekt – Erkännande av en privaträttslig enhet såsom en stats förlängda arm – Villkor – Förordning (EG) 562/2006 – Kodexen om Schengengränserna – Artikel 13 – Nekat inresa in till en medlemsstats territorium – Motiveringsskyldighet – Förordning (EG) 261/2004 – Kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning – Artikel 2 j – Nekat ombordstigning på grund av förment ofullständiga resehandlingar – Artikel 15 – Lufttrafikföretagens skyldigheter gentemot passagerarna – Undantag i transportavtalet eller andra handlingar kan inte tas upp till prövning)

(2020/C 240/07)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: D.Z.

Motpart: Blue Air – Airline Management Solutions SRL m.fl.

Domslut

1. Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 565/2014/EU av den 15 maj 2014 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut 895/2006/EG och 582/2008/EG, ska tolkas så, att den har direkt effekt och ger upphov till rättigheter för tredjelandsmedborgare som dessa medborgare kan göra gällande gentemot destinationsmedlemsstaten, i synnerhet rätten att inte avkrävas någon visering för inresa i denna medlemsstat för det fall de innehar en inresevisering eller ett uppehållstillstånd som omfattas av förteckningen över handlingar som nämnda medlemsstat har åtagit sig att tillämpa i enlighet med detta beslut.
2. Unionsrätten ska tolkas så, att ett lufttrafikföretag som direkt eller genom sina representanter eller ombud på flygplatsen i utresemedlemsstaten nekar en passagerare ombordstigning med hänvisning till ett beslut från destinationsmedlemsstatens myndigheter om att neka nämnda passagerare inresa, inte ska anses handla som denna stats förlängda arm, vilket innebär att den skadelidande passageraren inte kan åberopa beslut nr 565/2014 gentemot detta lufttrafikföretag vid domstolarna i utresemedlemsstaten i syfte att få ersättning för åsidosättande av dennes rätt att resa in i destinationsmedlemsstaten utan en visering som utfärdats av den medlemsstaten.
3. Unionsrätten, och särskilt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013, ska tolkas så, att den utgör hinder för att ett lufttrafikföretag nekar en tredjelandsmedborgare ombordstigning med hänvisning till att myndigheterna i destinationsmedlemsstaten nekat nämnda tredjelandsmedborgare inresa till den berörda medlemsstatens territorium, när denna nekade inresa inte varit föremål för ett skriftligt och motiverat beslut som tidigare delgetts nämnda tredjelandsmedborgare.
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, och särskilt artikel 2 j däri, ska tolkas så, att när ett lufttrafikföretag nekar en passagerare ombordstigning på grund av att passageraren har visat upp ofullständiga resehandlingar, medför en sådan nekad ombordstigning inte i sig att passageraren berövas det skydd som föreskrivs i nämnda förordning. Om passageraren bestrider den nekade ombordstigningen ankommer det nämligen på den behöriga domstolen att, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, bedöma huruvida det finns rimliga skäl för nämnda nekade ombordstigning mot bakgrund av denna bestämmelse.
5. Förordning nr 261/2004, och särskilt artikel 15 däri, ska tolkas så, att den utgör hinder för en klausul som är tillämplig på passagerare och som ingår i de redan offentliggjorda allmänna villkoren avseende ett lufttrafikföretags verksamhet eller dess tillhandahållande av tjänster, vilken begränsar eller utesluter detta lufttrafikföretags ansvar när en passagerare nekas ombordstigning på grund av förment ofullständiga resehandlingar, vilket alltså innebär att nämnda passagerare fråntas sin eventuella rätt till kompensation.

(¹) EUT C 445, 10.12.2018.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 14 maj 2020 – NKT Verwaltungs GmbH, tidigare nkt cables GmbH, och NKT A/S, tidigare NKT Holding A/S, mot Europeiska kommissionen

(Mål C-607/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Europeiska marknaden för underjords- och undervattenskraftkablar – Uppdelning av marknaden inom ramen för projekt – Böter – Rätten till försvar – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 27.1 – Överensstämmelse mellan meddelandet om anmärkningar och det omtvistade beslutet – Tillgång till handlingarna i ärendet – En enda, fortlöpande överträdelse – Bevisbörda – Missuppfattning av argument och bevisning)

(2020/C 240/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NKT Verwaltungs GmbH, tidigare nkt cables GmbH, och NKT A/S, tidigare NKT Holding A/S (ombud: advokaterna M. Kofmann och B. Creve)

Övrig deltagare i rättegången: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet, S. Baches Opi och T. Franchoo)

Domslut

- 1) Punkt 1 domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 12 juli 2018, NKT Verwaltungs och NKT mot kommissionen (T-447/14, ej publicerad, EU:T:2018:443), upphävs i den mån som tribunalen genom denna punkt ogillade NKT Verwaltungs GmbH:s och NKT A/S:s yrkanden om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 2139 final av den 2 april 2014 om ett förfarande enligt artikel 101 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39610 – kraftkablar), i den del som dessa bolag hålls ansvariga för en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) av den 2 maj 1992, i den utsträckning som denna överträdelse avser, för det första, beteenden som är kopplade till försäljning i länder som inte tillhör Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), för det andra, en kollektiv vägran att tillhandahålla tillbehör och teknisk assistans till konkurrenter som inte deltar i den aktuella konkurrensbegränsande samverkan och, för det tredje, vad gäller perioden den 3 juli 2002 – den 21 november 2002, tilldelningen av projekt rörande underjordiska kraftkablar inom EES.
- 2) Även punkt 1 domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 12 juli 2018, NKT Verwaltungs och NKT mot kommissionen (T-447/14, ej publicerad, EU:T:2018:443), i den mån som tribunal genom denna ogillade NKT Verwaltungs GmbH:s och NKT A/S:s yrkanden om nedsättning av det bötesbelopp som de ålagts, och punkt 2 i domslutet i samma dom upphävs.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Beslut C(2014) 2139 final ogiltigförklaras i den del som NKT Verwaltungs GmbH, tidigare nkt cables GmbH, och NKT A/S, tidigare NKT Holding A/S, hålls ansvariga för en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) av den 2 maj 1992, i den utsträckning som denna överträdelse avser, för det första, beteenden som är kopplade till försäljning i länder som inte tillhör Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), för det andra, en kollektiv vägran att tillhandahålla tillbehör och teknisk assistans till konkurrenter som inte deltar i den aktuella konkurrensbegränsande samverkan och, för det tredje, vad gäller perioden den 3 juli 2002 – den 21 november 2002, tilldelningen av projekt rörande underjordiska kraftkablar inom EES.
- 5) Det bötesbelopp som NKT Verwaltungs GmbH, tidigare nkt cables GmbH, och NKT A/S, tidigare NKT Holding A/S, ålagts att betala i artikel 2 e i beslut C(2014) 2139 final bestäms till 3 687 000 euro.
- 6) NKT Verwaltungs GmbH, NKT A/S och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i både första och andra instans.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Amtsgericht Kehl – Tyskland) – brottmål mot UY**

(Mål C-615/18) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rätt till information vid straffrättsliga
förfaranden – Direktiv 2012/13/EU – Artikel 6 – Rätt att bli informerad om anklagelsen – Lagföring för
olovlig körning – Förbudet mot att föra motorfordon följer av ett tidigare strafföreläggande som den
berörda personen inte har fått del av – Strafföreläggandet har delgetts den berörda personen endast genom
ett delgivningsombud – Strafföreläggandet har vunnit laga kraft – Eventuell oaksamhet från den berördes
sida)*

(2020/C 240/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Kehl

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

UY

Ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Offenburg

Domslut

Artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden ska tolkas på följande sätt:

- den utgör inte hinder för lagstiftningen i en medlemsstat enligt vilken den tvåveckorsfrist för att bestrida ett strafföreläggande genom vilket en person åläggs ett förarförbud börjar löpa från och med delgivningen av föreläggandet till personens delgivningsombud, förutsatt att denna person, så snart vederbörande fått del av föreläggandet, faktiskt och utan att behöva bevisa att han eller hon så snart som möjligt vidtagit nödvändiga åtgärder för att informera sig hos sitt delgivningsombud om strafföreläggandets existens, förfogar över en tvåveckorsfrist för att bestrida det – i förekommande fall efter eller inom ramen för ett förfarande om ansökan om återställande av försutten tid – och att strafföreläggandets verkningar inte gäller under denna frist,
- den utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat enligt vilken en person som är bosatt i en annan medlemsstat riskerar en straffrättslig påföljd om han eller hon inte, från och med den dag då ett strafföreläggande som ålägger vederbörande ett förarförbud vinner laga kraft, följer detta strafföreläggande, även om vederbörande saknade kännedom om ett sådant strafföreläggande vid den tidpunkt då personen bröt mot nämnda förbud.

⁽¹⁾ EUT C 445 av den 10.12.2018.

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Nelson Antunes da Cunha, Lda mot
Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)**

(Mål C-627/18) ⁽¹⁾

*(Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Artikel 108 FEUF – Stödordning som är oförenlig med
den inre marknaden – Beslut från Europeiska kommissionen i vilket det förordnas om återkrav av olagligt
stöd – Förordning (EU) 2015/1589 – Artikel 17.1 – Tioårig preskriptionsfrist – Tillämpning på
kommissionens återkravsbefogenheter – Artikel 16.2 och 16.3 – Nationell lagstiftning i vilket det
föreskrivs en kortare preskriptionsfrist – Effektivitetsprincipen)*

(2020/C 240/10)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Motpart: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Domslut

- 1) Artikel 17.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tolkas så, att den tioåriga preskriptionsfrist som är föreskriven i den bestämmelsen för utövandet av Europeiska kommissionens befogenheter i fråga om återkrav av stöd endast är tillämplig på förhållandet mellan kommissionen och den medlemsstat till vilken återkravsbeslutet är riktat.
- 2) Artikel 16.2 i förordning 2015/1589 – enligt vilken det stöd som ska återkravas ska innefatta ränta – och effektivitetsprincipen – till vilken det hänvisas i artikel 16.3 i samma förordning – ska tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa en nationell preskriptionsfrist på återkrav av ett stöd när denna frist har löpt ut innan kommissionen ens har antagit ett beslut om att förklara stödet olagligt och förordna om återkrav eller när denna frist främst har löpt ut på grund av nationella myndigheters dröjsmål med att verkställa nämnda beslut.

⁽¹⁾ EUT C 455 av den 17.12.2018.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 – Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-638/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och varaktigt överskridande av gränsvärdena för mikropartiklarna (PM10) i zonen RO32101 (Bukarest, Rumänien) – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas "så kort som möjligt" – Lämpliga åtgärder)

(2020/C 240/11)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Nicolae och E. Manhaeve)

Svarande: Rumänien (ombud: inledningsvis A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu och C.-R. Canțâr, sedan E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim och M. Chicu)

Domslut

- 1) Rumänien har, på grund av systematisk och ihållande bristande efterlevnad sedan 2007 och fram till åtminstone år 2016, av de dagliga gränsvärdena för PM10-koncentrationer och på grund av systematisk och ihållande bristande efterlevnad, från 2007 till och med 2014, med undantag för 2013, av de årliga gränsvärdena för PM10-koncentrationer i zonen RO32101 (Bukarest, Rumänien), underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, jämförd med bilaga XI till detta direktiv, samt har sedan den 11 juni 2010, vad gäller denna zon, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i detta direktiv, jämförd med bilaga XV till detta, särskilt skyldigheten enligt artikel 23.1 andra stycket i direktivet att säkerställa att perioden av överskridande ska hållas så kort som möjligt.
- 2) Rumänien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 445, 10.12.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Genova – Italien) – LG m.fl. mot Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Mål C-641/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EG) nr 44/2001 – Artikel 1.1 – Begreppen ”privaträttens område” och ”förvaltningsrättsliga frågor” – Tillämpningsområde – Verksamhet som bedrivs av bolag som klassificerar och certifierar fartyg – Acta jure imperii och acta jure gestionis – Statsmaktens privilegier – Immunitet mot domstolsprövning)

(2020/C 240/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Genova

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: LG m.fl.

Svarande: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Domslut

Artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en skadeståndstalan som väckts mot privaträttsliga juridiska personer, vilka bedriver verksamhet i form av klassificering och certifiering av fartyg för ett tredjelandts räkning och efter delegering från det landet, omfattas av begreppet privaträttens område, i den mening som avses i denna bestämmelse, och följaktligen av förordningens tillämpningsområde, när denna verksamhet inte utgör utövande av offentlig makt i unionsrättens mening, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma. Den internationella sedvanerättsliga principen om immunitet mot domstolsprövning utgör inte hinder för att den nationella domstol vid vilken talan väckts utövar den behörighet som föreskrivs i nämnda förordning i ett sådant mål, när den domstolen konstaterar att dessa organ inte har använt sig av offentliga maktbefogenheter i den mening som avses i internationell rätt.

⁽¹⁾ EUT C 25, 21.1.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – CTT – Correios de Portugal mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-661/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Artikel 173 – Beskattningsbar person med blandad verksamhet – Avdragsmetoder – Avdrag på grundval av andelen – Avdrag på grundval av användningen – Artiklarna 184 – 186 – Justering av avdrag – Förändring i de faktorer som beaktats vid bestämningen av avdragsbeloppet – Utgående transaktion som felaktigt betraktats som undantagen från mervärdesskatteplikt – Nationell bestämmelse som förbjuder byte av avdragsmetod för gångna år – Preklusionsfrist – Principerna om skatteneutralitet, rättssäkerhet, effektivitet och proportionalitet)

(2020/C 240/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CTT – Correios de Portugal

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

- 1) Artikel 173.2 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, mot bakgrund av principerna om skatteneutralitet, rättssäkerhet och proportionalitet, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att en medlemsstat, som med stöd av denna bestämmelse tillåter beskattningsbara personer med blandad verksamhet att göra avdrag för mervärdesskatt på grundval av användningen av alla eller en del av de varor och tjänster som används för att utföra såväl transaktioner vilka medför rätt till avdrag som transaktioner vilka inte medför rätt till avdrag, förbjuder dessa beskattningsbara personer att byta metod för mervärdesskatteavdrag efter det att den slutliga andelen (slutlig pro rata) har fastställts.
- 2) Artiklarna 184–186 i direktiv 2006/112, mot bakgrund av principerna om skatteneutralitet, effektivitet och proportionalitet, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person med blandad verksamhet som har gjort avdrag för mervärdesskatt, som erlagts vid förvärvet av varor och tjänster som används för att utföra såväl transaktioner vilka medför rätt till avdrag som transaktioner vilka inte medför rätt till avdrag enligt ”omsättningsmetoden”, efter det att den slutliga andelen (slutlig pro rata) har fastställts i enlighet med artikel 175.3 i direktivet, nekas möjlighet att korrigera dessa avdrag för mervärdesskatt med tillämpning av ”användningsmetoden” i en situation där
  - den berörda medlemsstaten tillåter, med stöd av artikel 173.2 c i nämnda direktiv, beskattningsbara personer med blandad verksamhet att göra avdrag för mervärdesskatt på grundval av användningen av alla eller en del av de varor och tjänster som används för att utföra såväl transaktioner vilka medför rätt till avdrag som transaktioner vilka inte medför rätt till avdrag,
  - den beskattningsbara personen vid den tidpunkt då vederbörande valde avdragsmetod inte hade kännedom, och inte heller borde ha haft kännedom, om att en transaktion som vederbörande betraktade som undantagen från mervärdesskatteplikt i själva verket inte var det,
  - den allmänna preklusionsfrist som enligt nationell rätt gäller för avdragsjusteringar ännu inte har löpt ut, och
  - bytet av avdragsmetod gör det möjligt att mer exakt fastställa den del av mervärdesskatten som hänför sig till de transaktioner som medför avdragsrätt.

(¹) EUT C 25, 21.1.2019.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone mot Ministerraad

(Mål C-667/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2009/138/EG – Rättsskyddsförsäkring – Artikel 201 – Rätt för försäkringstagaren att fritt välja advokat eller företrädare – Rättsliga undersökningar eller förhandlingar – Begrepp – Medlingsförfarande)

(2020/C 240/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Motpart: Ministerraad

Domslut

Artikel 201.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ska tolkas så, att begreppet "[rättsliga] undersökningar eller förhandlingar" i denna bestämmelse omfattar ett förfarande för medling vid domstol eller utanför domstol där en domstol är inblandad eller kan bli inblandad, oavsett om det sker när förfarandet inleds eller när det har avslutats.

⁽¹⁾ EUT C 25, 21.01.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour administrative – Luxembourg) – B m.fl. / Administration des contributions directes

(Mål C-749/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 49 och 54 FEUF – Etableringsfrihet – Skattelagstiftning – Bolagsskatt – Moderbolag och dotterbolag – Vertikal och horisontell sambeskattnings)

(2020/C 240/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative

Parter i det nationella målet

Klagande: B m.fl.

Motpart: Administration des contributions directes

Domslut

- 1) Artiklarna 49 och 54 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat som innebär att horisontell sambeskattnings inte medges mellan dotterbolag, med hemvist i denna medlemsstat, till ett moderbolag utan hemvist i medlemsstaten, samtidigt som vertikal sambeskattnings medges mellan ett moderbolag med hemvist i medlemsstaten eller ett fast driftsställe i medlemsstaten tillhörande ett moderbolag utan hemvist i medlemsstaten och moderbolagets dotterbolag med hemvist i medlemsstaten.
- 2) Artiklarna 49 och 54 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat som innebär att ett moderbolag med säte i en annan medlemsstat tvingas upplösa en befintlig vertikal sambeskattnings mellan ett av moderbolagets dotterbolag och ett visst antal av moderbolagets dotterdotterbolag med hemvist i förstnämnda medlemsstat, för att göra det möjligt för detta dotterbolag att låta sig bli föremål för en horisontell sambeskattnings med andra av moderbolagets dotterbolag med hemvist i förstnämnda medlemsstat, trots att det konsoliderande dotterbolaget med hemvist i förstnämnda medlemsstat är detsamma och trots att upplösningen av den vertikala sambeskattnings föregående utgången av den i nationell lagstiftning föreskrivna minimitiden för sambeskattnings innebär att rättelse ska vidtas av beskattningen av vart och ett av de berörda bolagen.
- 3) Likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om sambeskattnings system som föreskriver att varje ansökan om att få bli föremål för ett sådant sambeskattnings system måste ges in till behörig myndighet före utgången av det första beskattningsår som sambeskattnings ansökan avser.

⁽¹⁾ EUT C 93, 11.03.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – A mot B

(Mål C-772/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Varumärken – Direktiv 2008/95/EG – Artikel 5.1 – Artikel 5.3 b och c – Intrång – Begreppet ”användning i näringsverksamhet” – Vara som övergått till fri omsättning – Import – Lagerhållning – Lagring av varor i syfte att marknadsföra dem – Export)

(2020/C 240/16)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: B

Domslut

Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, jämförd med artikel 5.3 b och c i samma direktiv, ska tolkas så, att en person som inte yrkesmässigt bedriver näringsverksamhet och som tar emot, låter övergå till fri omsättning i en medlemsstat och lagrar varor som uppenbarligen inte är avsedda för privat bruk, vilka har skickats till dennes adress från ett tredjeland och på vilka ett varumärke har anbringats utan innehavarens medgivande, ska anses använda varumärket i näringsverksamhet, i den mening som avses i den förstnämnda av dessa bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT C 72, 25.2.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 30 april 2020 – Republiken Grekland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-797/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) – Utgifter som uteslutits från unionsfinansiering – Betalningar som verkställts av Republiken Grekland – Förordning (EG) nr 1782/2003 – Förordning (EG) nr 796/2004 – Förordning (EG) nr 1120/2009 – Förordning (EG) nr 1306/2013 – Bestämmelser om arealstöd – Begreppet permanent betesmark – Finansiella schablonkorrigeringar – Förordning (EG) nr 1698/2005 – Stödberättigande utgifter – Förvaltningsmyndighet – Förordning (EG) nr 1290/2005 – Utgifter som omfattas av fristen på 24 månader – Förordning (EG) nr 817/2004 – System med effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner – Metod för att beräkna korrigeringen)

(2020/C 240/17)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou och A. Vasilopoulou)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis, D. Triantafyllou och J. Aquilina)

Domslut

- 1) Punkt 1 i domslutet i tribunalens dom av den 4 oktober 2018, Grekland/kommissionen (T-272/16, ej publicerad, EU: T:2018:651), upphävs, i den del tribunalen ogillade Republiken Greklands talan angående de schablonkorrigeringar på 25 procent och 10 procent som tillämpats på arealstöd för betesmark för ansökningsåren 2012 och 2013 samt engångskorrigeringen på 37 163 161,78 euro för ansökningsår 2013, vilka vidtagits genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), på grund av brister vid definitionen och kontrollen av stödberättigande permanent betesmark.
- 2) Punkt 2 i domslutet i tribunalens dom av den 4 oktober 2018, Grekland/kommissionen (T-272/16, ej publicerad, EU: T:2018:651), upphävs, i den del frågan om rättegångskostnader avgjordes.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Genomförandebeslut 2016/417 ogiltigförklaras, i den del det innebär att Republiken Grekland påförs de schablonkorrigeringar på 25 procent och 10 procent som tillämpats på arealstöd för betesmark för ansökningsåren 2012 och 2013 samt den engångskorrigering på 37 163 161,78 euro som tillämpats för ansökningsår 2013, på grund av brister vid definitionen och kontrollen av stödberättigande permanent betesmark.
- 5) Republiken Grekland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader för förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

(¹) EUT C 72, 25.2.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Trnave – Slovakien) – DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o. mot Finančné riaditeľstvo SR

(Mål C-810/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EEG) nr 2658/87 – Tullunion och gemensam tulltaxa – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernummer 8525 80 91 – Digitala kameror – Videokameror – Digital videokamera som kan fånga och spela in stillbilder och videosekvenser med en upplösningskvalitet som är lägre än 800 × 600 pixlar)

(2020/C 240/18)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Trnave

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o.

Motpart: Finančné riaditeľstvo SR

Domslut

Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess successiva lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008, kommissionens förordning (EG) nr 948/2009 av den 30 september 2009, kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010, kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012, ska tolkas så, att digitala videokameror som kan utföra två arbetsuppgifter, nämligen fångst och inspelning av såväl stillbilder som videosekvenser, omfattas av undernummer 8525 80 91 i KN, även om kamerorna endast kan fånga och spela in videosekvenser med en upplösningskvalitet som är lägre än 800 x 600 pixlar, under förutsättning att de digitala videokamerornas huvudsakliga arbetsuppgift är att fånga och spela in videosekvenser. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida så är fallet.

(¹) EUT C 82, 4.3.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – ”Overgas Mrezhi” AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel ”Balgarska gazova asotsiatsia” mot Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Mål C-5/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 3.1 – 3.3 och artikel 41.16 – Skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster – Skyldighet att lagra naturgas i syfte att trygga försörjning och regelbundna leveranser – Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att den ekonomiska kostnad som företag har för att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska övervältras på deras kunder – Villkor – En nationell tillsynsmyndighets antagande av en rättsakt om åläggande av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster – Förfarande – Artiklarna 36 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2020/C 240/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Overgas Mrezhi” AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel ”Balgarska gazova asotsiatsia”

Motpart: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Ytterligare deltagare i rättegången: Prokuratura na Republika Bulgaria

Domslut

1) Artikel 3.1–3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, jämförd med artiklarna 36 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat i vilken det föreskrivs att de kostnader som följer av de skyldigheter att lagra naturgas som åläggs naturgasföretag i syfte att trygga försörjning och regelbunden leverans av sådan gas i den medlemsstaten i sin helhet ska bäras av dessa företags kunder, som kan vara privatpersoner, såvitt denna lagstiftning eftersträvar ett mål av allmänt ekonomiskt intresse, iakttar proportionalitetsprincipen och skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster är klart definierade, transparenta, icke-diskriminerande och kontrollerbara samt garanterar att gasföretag i Europeiska unionen kan nå ut till konsumenterna på lika villkor.

- 2) Direktiv 2009/73 ska tolkas så, att det inte utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat enligt vilken tillsynsmyndigheten, i den mening som avses i direktivet, i den medlemsstaten i samband med antagandet av en rättsakt om åläggande av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, i den mening som avses i artikel 3.2 i direktivet, är undantagen från kravet att följa vissa bestämmelser i nationell rätt avseende förfarandet för att anta normativa rättsakter, såvitt den nationella lagstiftning som är tillämplig i övrigt garanterar att rättsakten är förenlig med de materiella kraven i den bestämmelsen, är fullständigt motiverad, är tillgänglig för allmänheten, samtidigt som den konfidentiella karaktären hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras, och kan vara föremål för domstolsprövning.

(¹) EUT C 93 av den 11.3.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – A.m.a – Azienda Municipale Ambiente SpA mot Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Mål C-15/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Avfall – Direktiv 1999/31/EG – Befintliga deponier – Efterbehandlingsperiod för deponier – Förlängning – Kostnader för deponering av avfall – Principen om att förorenaren betalar – Direktivets tillämplighet i tiden)

(2020/C 240/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA

Motpart: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Domslut

Artiklarna 10 och 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att nationella domstolar tolkar en nationell bestämmelse så, att en deponi som var i drift vid tidpunkten för införlivandet av detta direktiv omfattas av de skyldigheter som följer av direktivet, bland annat vad gäller förlängningen av efterbehandlingsperioden för deponin, utan att det är nödvändigt att göra någon åtskillnad vad gäller tidpunkten då avfallet lagrades eller att vidta åtgärder för att begränsa de ekonomiska konsekvenser som denna förlängning medför för innehavaren av avfallet.

(¹) EUT C 164, 13.05.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – brottmål mot Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

(Mål C-17/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Migrerande arbetstagare – Social trygghet – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Tillämplig lagstiftning – Artikel 14.1 a och 14.2 b – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 12.1 – Artikel 13.1 a – Utstationerade arbetstagare – Arbetstagare som utför verksamhet i två eller flera olika medlemsstater – Förordning (EEG) nr 574/72 – Artikel 11.1 a – Artikel 12a.2 a och 12a.4 a – Förordning (EG) nr 987/2009 – Artikel 19.2 – Intygen E 101 och A 1 – Bindande verkan – Räckvidd – Social trygghet – Arbetsrätt)

(2020/C 240/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

Domslut

Artiklarna 11.1 a, 12a.2 a och 12a.4 a i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005, samt artikel 19.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, ska tolkas så, att ett E 101-intyg som har utfärdats av den behöriga institutionen i en medlemsstat, med stöd av artikel 14.1 a eller artikel 14.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse genom rådets förordning nr 118/97, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, för arbetstagare som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium, och ett A 1-intyg som har utfärdats för sådana arbetstagare av denna institution med stöd av artikel 12.1 eller artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012, är bindande för domstolarna i den sistnämnda medlemsstaten endast på området för social trygghet.

⁽¹⁾ EUT C 103, 18.3.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Österrike) – VO mot Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Mål C-96/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Vägtransport – Arbetsdagar och lediga dagar – Digitala färdskrivare – Förordning (EU) nr 165/2014 – Avsaknad av registrering av arbetsdagar på förarkortet och avsaknad av diagramblad – Nationell lagstiftning enligt vilken föraren under sådana omständigheter är skyldig att uppvisa ett intyg från arbetsgivaren – Giltigheten av blanketten i bilagan till beslut 2009/959/EU)

(2020/C 240/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VO

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Domslut

- 1) Artikel 34.3 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ska tolkas så, att en nationell lagstiftning, enligt vilken föraren av ett fordon som är utrustat med en digital färdskrivare är skyldig att som ytterligare bevisning för sina aktiviteter, när de automatiska och manuella registreringarna saknas i färdskrivaren, uppvisa ett aktivitetsintyg som upprättats av arbetsgivaren i enlighet med det formulär som återfinns i bilagan till kommissionens beslut 2009/959/EU av den 14 december 2009 om ändring av beslut 2007/230/EG om en blankett avseende sociallagstiftning på vägtransportområdet, inte omfattas av tillämpningsområdet för det förbud som föreskrivs i förstnämnda bestämmelse.
- 2) Vid prövningen av den andra frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av kommissionens blankett som återfinns i bilagan till beslut 2009/959.

⁽¹⁾ EUT C 172, 20.05.2019

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 7 maj 2020 – BTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA mot Europeiska kommissionen, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

(Mål C-148/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Regionalstöd till stålindustrin – Beslut att förklara stöd oförenligt med den gemensamma marknaden – Begreppet statligt stöd – Förmån – ”Privat aktör”-kriteriet – Uppenbart fel – Bevisbörda – Gränser för domstolsprövningen)

(2020/C 240/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: BTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA (ombud: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart och Q. Declève, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och G. Luengo), Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) BTB Holding Investments SA och Duferco Participations Holding SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia – Italien) – HB (C-168/19), IC (C-169/19) mot Istituto nazionale della previdenza sociale

(Förenade målen C-169/19 och C-169/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Artikel 21 FEUF – Principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet – Artikel 18 FEUF – Avtal för undvikande av dubbelbeskattning – Anställda i den offentliga sektorn – Pensionär som har hemvist i en annan medlemsstat än den som betalar ut ålderspension till denne och som inte är medborgare i hemvistmedlemsstaten – Inkomstskatt – Påstående om förlust av skattelättnader – Påstående om hinder för den fria rörligheten och om diskrimination)

(2020/C 240/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti – Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HB (C-168/19), IC (C-169/19)

Motpart: Istituto nazionale della previdenza sociale

Domslut

Artiklarna 18 och 21 FEUF utgör inte hinder för en skattelagstiftning som följer av ett avtal för att undvika dubbelbeskattning som ingåtts mellan två medlemsstater, enligt vilket beskattningsrätten i fråga om ålderspensioner fördelas mellan dessa stater beroende på om de som uppbär pensionen var verksamma inom den privata eller den offentliga sektorn och, i sistnämnda fall, beroende på om de är medborgare i den medlemsstat där de har hemvist eller inte.

⁽¹⁾ EUT C 206, 17.6.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Hecta Viticol SRL mot Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Mål C-184/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiven 92/83/EEG och 92/84/EEG – Punktskattesatser på vin och andra icke mousserande jässta drycker än vin och öl – Olika punktskattesatser – Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar)

(2020/C 240/25)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hecta Viticol SRL

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Domslut

- 1) Artiklarna 7, 11 och 15 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och artikel 5 i rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker ska tolkas så, att de inte innebär någon skyldighet att fastställa identiska skattesatser för sådana alkoholhaltiga drycker som ingår i kategorin "vin" i den mening som avses i direktiv 92/83 och för sådana som hör till kategorin "andra jästa drycker än vin och öl" i den mening som avses i samma direktiv.
- 2) Rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning om ändring av punktskattesatsen för andra jästa drycker än vin och öl utan att det föreskrivs några övergångsbestämmelser, när en sådan ändring träder i kraft åtta dagar efter det att den rättsakt som ligger till grund för ändringen har offentliggjorts och den inte medför nödvändiga ekonomiska justeringar för de skattskyldiga, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 187, 3.6.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Spenner GmbH & Co. KG mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-189/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen – Direktiv 2003/87/EG – Artikel 10a – Övergångsbestämmelser för gratis tilldelning av utsläppsrätter – Beslut 2011/278/EU – Artikel 9 – Fastställande av den historiska verksamhetsnivån – Betydande förändring av en anläggnings kapacitet som ägt rum före referensperioden – Fastställande av den relevanta referensperioden)

(2020/C 240/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spenner GmbH & Co. KG

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

- 1) Artikel 9.9 i kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, ska tolkas så, att den inte är tillämplig på betydande ökning av en befintlig anläggnings kapacitet som ägt rum före den referensperiod som fastställts i enlighet med artikel 9.1 i beslutet.
- 2) Artikel 9.1 i beslut 2011/278 ska tolkas så, att den behöriga nationella myndigheten inte är skyldig att själv fastställa den relevanta referensperioden för att bedöma en anläggnings historiska verksamhetsnivåer.

(¹) EUT C 182, 27.05.2019

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – OI mot Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Mål C-191/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Lufttrafik – Förordning (EG) nr 261/2004 – Ersättning till flygpassagerare vid nekad ombordstigning – Nekad ombordstigning – Inställd flygning – Flygning med anslutande flygförbindelse – Ändring, mot passagerarens vilja, av platsreservationen för en av de flygningar som ingick i flygresan – Passageraren har ankommit till sin slutliga bestämmelseort utan dröjsmål)

(2020/C 240/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: OI

Svarande: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Domslut

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, och särskilt dess artikel 7, ska tolkas så, att en passagerare med platsreservation för en flygning med anslutande flygförbindelse, varvid denna platsreservation ändras mot passagerarens vilja med följderna att vederbörande dels inte steg ombord på den första flygningen av den bokade resan trots att denna flygning sedermera genomfördes, dels tilldelades en plats på en senare flygning som gjorde det möjligt för passageraren att stiga ombord på den andra flygningen av den bokade resan och således ankomma till sin slutliga bestämmelseort vid den ursprungliga planerade ankomsttiden, inte har rätt till kompensation.

⁽¹⁾ EUT C 206, 17.06.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz – Österrike) – NK mot MS, AS

(Mål C-208/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Konsumenträttigheter – Direktiv 2011/83/EU – Tillämpningsområde – Artikel 3.3 f – Begreppet ”avtal om uppförande av nya byggnader” – Artikel 16 c – Begreppet ”varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel” – Avtal mellan en arkitekt och en konsument avseende utarbetande av ritningar för ett enfamiljshus)

(2020/C 240/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NK

Motpart: MS, AS

Domslut

- 1) Artikel 3.3 f i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas så, att ett avtal som ingåtts mellan en arkitekt och en konsument, enligt vilket den förstnämnde åtar sig att för konsumenten enbart upprätta ett utkast till ett nytt enfamiljshus som ska uppföras och i detta sammanhang upprätta ritningar, inte utgör ett avtal ”om uppförande av nya byggnader”, i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Artikel 2 leden 3 och 4 samt artikel 16 c i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att ett avtal som ingåtts mellan en arkitekt och en konsument, enligt vilket den förstnämnde åtar sig att för konsumenten, i enlighet med konsumentens krav och önskemål, upprätta ett utkast till ett enfamiljshus som ska uppföras och, i detta sammanhang, upprätta ritningar, inte utgör ett avtal om tillhandahållande av varor som har tillverkats enligt konsumentens anvisningar eller som har getts en tydlig personlig prägel i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 172, 20.5.2019

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – UO mot Készenléti Rendőrség

(Mål C-211/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Avvikelse – Artikel 1.3 – Direktiv 89/391/EEG – Artikel 2.2 – Verksamhet inom polisens insatsstyrka)

(2020/C 240/29)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: UO

Svarande: Készenléti Rendőrség

Domslut

Artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, ska tolkas så, att artikel 2 led 1 och 2 i detta direktiv ska tillämpas på anställda inom ordningsmakten som utför övervakningsuppdrag vid en medlemsstats yttre gränser i händelse av tillströmning av tredjelandsmedborgare till nämnda gränser, såvida det inte mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter framgår att uppdragen utförs under exceptionella förhållanden, vilka på grund av deras allvarliga karaktär och omfattning kräver att helt nödvändiga åtgärder vidtas för att skydda befolkningens liv, hälsa och säkerhet, och vars effektiva genomförande skulle äventyras om alla de bestämmelser som anges i nämnda direktiv iaktogs, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

(¹) EUT C 187, 03.06.2019.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 30 april 2020 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítványozási és Idegenforgalmi Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-258/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 77/388/EEG – Artiklarna 10.2 första och tredje styckena, 17.1 och 18.2 första stycket – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 63, 64.1, 66 första stycket a–c, 167 och 179 första stycket – Tjänster som tillhandahållits innan Ungern anslöt sig till Europeiska unionen – Fastställande av det exakta priset för detta tillhandahållande efter anslutningen – Faktura avseende nämnda tillhandahållande har utfärdats och betalats efter anslutningen – Rätt till avdrag med stöd av denna faktura har nekats på grund av preskription – Domstolens behörighet)

(2020/C 240/30)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítványozási és Idegenforgalmi Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

Europeiska unionens domstol är inte behörig att besvara de frågor som ställts av Kúria (Högsta domstolen, Ungern).

⁽¹⁾ EUT C 187, 3.6.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Mål C-263/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 1.2 och artikel 72 – Direktiv 2014/25/EU – Artikel 1.2 och artikel 89 – Prövningsförfaranden på området för offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten – Direktiv 89/665/EEG – Artikel 2e.2 – Upphandlingsförfaranden för enheter som är verksamma inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna – Direktiv 92/13/EEG – Artikel 2e.2 – Ändringar i ett kontrakt som ingåtts efter ett förfarande för offentlig upphandling – Nytt upphandlingsförfarande har inte genomförts – Böter som ålagts den upphandlande myndigheten och den som tilldelats kontraktet – Proportionalitetsprincipen)

(2020/C 240/31)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt.

Svarande: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Ytterligare deltagare i rättegången: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Domslut

- 1) Artikel 2e.2 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, artikel 2e.2 i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt direktiv nr 2007/66, skälen 19–21 i direktiv 2007/66, skälen 12, 113, 115 och 117 samt artikel 1.2 och artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, som, inom ramen för ett prövningsförfarande som en tillsynsmyndighet på eget initiativ inleder, gör det möjligt att hålla den upphandlande myndigheten ansvarig för överträdelsen och att inte bara ålägga den upphandlande myndigheten böter, utan även ålägga den som tilldelats ett offentligt kontrakt böter, för det fall att bestämmelserna om offentlig upphandling har åsidosatts på ett rättsstridigt sätt i samband med en ändring av kontraktet under dess genomförande. När en sådan möjlighet föreskrivs i nationell lagstiftning måste emellertid prövningsförfarandet vara förenligt med unionsrätten, inbegripet unionsrättens allmänna principer, eftersom det berörda kontraktet i sig omfattas av det materiella tillämpningsområdet för direktiven om offentlig upphandling, oavsett om denna överträdelse förelåg från början eller till följd av att kontraktet ändrats på ett olagligt sätt.
- 2) Det bötesbelopp som påförs för en rättsstridig ändring av ett avtal om offentlig upphandling som ingåtts mellan den upphandlande myndigheten och den som tilldelats kontraktet ska fastställas med beaktande av var och en av dessa parter egna beteenden.

(¹) EUT C 206, 17.06.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – EIS GmbH mot TO

(Mål C-266/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 6.1 c och h samt 6.4 – Bilaga I A – Ångerrätt – Information som näringsidkaren ska lämna angående villkoren, tidsfristen och förfarandet för att utöva ångerrätten – Skyldighet för näringsidkaren att ange sitt telefonnummer när detta är ”tillgängligt” – Räckvidd)

(2020/C 240/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EIS GmbH

Motpart: TO

Domslut

Artikel 6.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas så, att i en situation där en näringsidkares telefonnummer anges på dennes webbplats på ett sådant sätt att det för en genomsnittskonsument, det vill säga en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten konsument, antyder att näringsidkaren använder nämnda telefonnummer för sina kontakter med konsumenterna, ska detta telefonnummer anses vara "tillgängligt" i den mening som avses i denna bestämmelse. I ett sådant fall ska artikel 6.1 c och h samt artikel 6.4 i samma direktiv, jämförd med avsnitt A i bilaga I till detsamma, tolkas så, att en näringsidkare som – innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler – förser konsumenten med information om hur ångerrätten kan utövas, genom att använda standardupplysningarna i avsnitt A i nämnda bilaga, är skyldig att ange samma telefonnummer i dessa upplysningar för att konsumenten ska kunna meddela vederbörande ett eventuellt beslut att använda sig av denna rätt med hjälp härav.

(¹) EUT C 230, 08.07.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Trgovački sud u Zagrebu – Kroatien) – PARKING d.o.o. mot SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s.r.o. mot Letificio d.o.o. (C-323/19)

(Förenade målen C-267/19 och C-323/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Civilrättsligt samarbete – Notarier som agerar i exekutionsförfaranden på grundval av en "handling som äger vitsord" – Icke-kontradiktoriskt förfarande – Icke-diskrimineringsprincipen – Artikel 18 FEUF – Rätt till en rättvis rättegång – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2020/C 240/33)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: PARKING d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. (C-323/19)

Svarande: SAWAL d.o.o. (C-267/19), / Letificio d.o.o. (C-323/19)x

Domslut

Artikel 18 FEUF och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som ger notarier, inom ramen för de befogenheter som tillkommer dem i förfaranden för verkställighet på grundval av en handling som äger vitsord, behörighet att meddela beslut om verkställighet som, enligt vad som framgår av domen av den 9 mars 2017, Pula Parking (C 551/15, EU:C:2017:193), inte kan erkännas och verkställas i en annan medlemsstat.

(¹) EUT C ##, ##.

Domstolens dom (första avdelningen) av 14 maj 2020 – Europeiska kommissionen mot Förenade kungariket och Nordirland

(Mål C-276/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Undantag – Förenklingsåtgärder och åtgärder för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt – Artikel 395.2 – Skyldighet för medlemsstaterna att underrätta Europeiska kommissionen om särskilda åtgärder för att förenkla uppbörden av mervärdesskatten – Väsentlig ändring av den åtgärd som ursprungligen anmälts)

(2020/C 240/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: X. Lewis och J. Jokubauskaitė)

Svarande: Förenade kungariket och Nordirland (ombud: F. Shibli, biträdd av O. Thomas, QC, och R. Hill, barrister)

Domslut

- 1) Förenade kungariket och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 395.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att införa nya åtgärder avsedda att förenkla skatteuppbörden varigenom man utvidgar rätten till nollskattesats och undantaget från det normala kravet att föra register över mervärdesskatt som föreskrivs i Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 [1973 års förordning om mervärdesskatt (terminsmarknader)], i dess lydelse enligt Value Added Tax (Terminal Markets) (Amendment) Order 1975 [1975 års förordning (ändring) om mervärdesskatt (terminsmarknader)], utan att först ha lämnat en ansökan till kommissionen i syfte att erhålla tillstånd från Europeiska unionens råd.
- 2) Förenade kungariket och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 206, 2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 14 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – FMS och FNZ (C-924/19 PPU) samt SA och SA junior (C-925/19 PPU) mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság och Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Förenade målen C-924/19 PPU och C-925/19 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Asyl- och immigrationspolitik – Direktiv 2013/32/EU – Ansökan om internationellt skydd – Artikel 33.2 – Avvisningsgrunder – Artikel 40 – Efterföljande ansökningar – Artikel 43 – Gränsförfaranden – Direktiv 2013/33/EU – Artiklarna 2 h, 8 och 9 – Förvar – Laglighet – Direktiv 2008/115/EU – Artikel 13 – Effektiva rättsmedel – Artikel 15 – Förvar – Laglighet – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om unionsrättens företräde)

(2020/C 240/35)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FMS och, FNZ (C-924/19 PPU) samt SA och SA junior (C-925/19 PPU)

Motparter: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság och Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Domslut

- 1) Artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en förvaltningsmyndighets beslut att ändra det destinationsland som angetts i ett tidigare fattat beslut om återvändande endast kan angripas av den berörda tredjelandsmedborgaren genom överklagande till en förvaltningsmyndighet, utan att det garanteras att denna myndighets beslut kan bli föremål för domstolsprövning. Principen om unionsrättens företräde och den i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna garanterade rätten till ett effektivt domstolsskydd ska tolkas så, att de med avseende på ett sådant fall innebär att en nationell domstol, vid vilken talan väckts för att få prövat huruvida ett beslut om återvändande som utgörs av en sådan ändring av destinationslandet är lagligt enligt unionsrätten, är skyldig att förklara sig behörig att pröva denna talan.
- 2) Artikel 33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser, enligt vilka en ansökan om internationellt skydd kan avvisas på den grunden att sökanden anlant till den berörda medlemsstaten via en stat i vilken sökanden inte är utsatt för förföljelse eller löper risk att lida allvarlig skada, i den mening som avses i den nationella bestämmelse som införlivar artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, eller där sökanden garanteras en adekvat skyddsnivå.
- 3) Direktiv 2013/32, jämfört med artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den princip om lojalt samarbete som följer av artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att den beslutande myndigheten, i den mening som avses i artikel 2 f i direktiv 2013/32, inte är skyldig att ex officio pröva en asylansökan på nytt, när denna ansökan har avvisats genom ett beslut som har fastställts genom ett lagakraftvunnet domstolsavgörande innan det konstaterades att det nämnda avvisningsbeslutet strider mot unionsrätten. Artikel 33.2 d i direktiv 2013/32 ska tolkas så, att den omständigheten att det finns en dom från EU-domstolen i vilken denna slår fast att nationella bestämmelser – enligt vilka en ansökan om internationellt skydd kan avvisas på den grunden att sökanden anlant till den berörda medlemsstaten via en stat i vilken sökanden inte är utsatt för förföljelse eller löper risk att lida allvarlig skada eller där sökanden garanteras en adekvat skyddsnivå – är oförenliga med unionsrätten, utgör en ny uppgift för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i denna bestämmelse. Nämnda bestämmelse är inte tillämplig på en efterföljande ansökan, i den mening som avses i artikel 2 q i direktivet, om den beslutande myndigheten konstaterar att det lagakraftvunna beslutet att avvisa den tidigare ansökan strider mot unionsrätten. Den nämnda myndigheten är skyldig att konstatera att så är fallet när oförenligheten med unionsrätten följer av en dom från EU-domstolen eller prejudiciellt har konstaterats av en nationell domstol.
- 4) Direktiv 2008/115 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd ska tolkas så, att ett beslut att ålägga en tredjelandsmedborgare att utan avbrott stanna kvar i ett transitområde som är begränsat och slutet, inom vilket denna medborgares rörelsefrihet är begränsad och hans eller hennes förflyttningar övervakas, och som vederbörande inte kan lämna frivilligt i någon riktning, framstår som ett frihetsberövande, som är kännetecknande för förvar i den mening som avses i de nämnda direktiven.
- 5) Artikel 43 i direktiv 2013/32 ska tolkas så, att den inte tillåter att en person som ansöker om internationellt skydd hålls i förvar i ett transitområde under längre tid än fyra veckor.
- 6) Artiklarna 8 och 9 i direktiv 2013/33 ska tolkas så, att de utgör hinder för, för det första, att en person som ansöker om internationellt skydd tas i förvar enbart av det skälet att han eller hon inte kan tillgodose sina behov, för det andra, att detta förvar äger rum utan att det först har fattats ett motiverat beslut om förvar och utan att det har prövats huruvida denna åtgärd är nödvändig och proportionerlig och, för det tredje, att det inte finns någon möjlighet till domstolsprövning av huruvida förvaltningsbeslutet om att ta denna sökande i förvar är lagligt. Artikel 9 i direktivet ska däremot tolkas så, att den inte kräver att medlemsstaterna ska fastställa en längsta tid som en sökande får hållas i förvar, under förutsättning att den nationella rättsordningen garanterar att förvaret endast pågår så länge som det skäl som motiverat detta är tillämpligt och att administrativa förfaranden avseende detta skäl genomförs skyndsamt.

- 7) Artikel 15 i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att den utgör hinder för, för det första, att en tredjelandsmedborgare tas i förvar enbart av det skälet att han eller hon är föremål för ett beslut om återvändande och inte kan tillgodose sina behov, för det andra, att detta förvar äger rum utan att det först har fattats ett motiverat beslut om förvar och utan att det har prövats huruvida en sådan åtgärd är nödvändig och proportionerlig, för det tredje, att det inte finns någon möjlighet till domstolsprövning av huruvida förvaltningsbeslutet om att ta vederbörande i förvar är lagligt och, för det fjärde, att detta förvar kan överskrida 18 månader och kan fortsätta trots att förfarandena inför avlägsnandet inte längre pågår eller inte längre genomförs med rimliga ansträngningar.
- 8) Principen om unionsrättens företräde och den i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanterade rätten till ett effektivt domstolsskydd ska tolkas så, att de innebär att den nationella domstolen, när det inte finns någon nationell bestämmelse som föreskriver en domstolsprövning av lagligheten av ett förvaltningsbeslut om förvar av personer som ansöker om internationellt skydd eller tredjelandsmedborgare vars asylansökan har avvisats eller avslagits, är skyldig att förklara sig behörig att pröva lagligheten av ett sådant förvar, och ger denna domstol befogenhet att omedelbart frige de berörda personerna om den anser att förvaret i fråga strider mot unionsrätten.

Artikel 26 i direktiv 2013/33 ska tolkas så, att den kräver att en person som ansöker om internationellt skydd och som har hållits i ett förvar som har konstaterats vara olagligt men som har upphört, ska ha möjlighet att göra gällande sin rätt till antingen ett ekonomiskt bidrag, som gör det möjligt för vederbörande att skaffa ett boende, eller inkvartering in natura, vid den enligt nationell rätt behöriga domstolen, vilken med stöd av unionsrätten har möjlighet att bevilja interimistiska åtgärder i avvaktan på det slutliga avgörandet.

Principen om unionsrättens företräde och den i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanterade rätten till ett effektivt domstolsskydd ska tolkas så, att de innebär att den nationella domstolen, när det inte finns någon nationell bestämmelse som föreskriver en domstolsprövning av rätten till inkvartering i den mening som avses i artikel 17 i direktiv 2013/33, är skyldig att förklara sig behörig att pröva en talan som syftar till att säkerställa iakttagandet av denna rättighet.

(¹) EUT C 161, 11.5.2020.

TRIBUNALEN

Överklagande ingett den 28 maj 2020 – Comercializadora Eloro mot EUIPO – Zumex Group (JUMEX)

(Mål T-310/20)

(2020/C 240/36)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexiko) (ombud: advokaterna J.L. Gracia Albero, P. Merino Baylos och E. Cebollero González)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zumex Group, SA (Moncada, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: *Ansökan om registrering som EU-figurmärke av figurmärket JUMEX – Registreringsansökan nr 12 329 181*

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den andra överklagandenämnden vid EUIPO den 9 mars 2020 i ärende R 534/2019-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna för detta överklagande, och Zumex Group, SA att ersätta kostnaderna för förfarandena vid EUIPO:s invändningsenhet och överklagandenämnd.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 26 maj 2020 – France Agro/EUIPO – (Choumicha Saveurs)

(Mål T-311/20)

(2020/C 240/37)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: France Agro (Avignon, Frankrike) (ombud: advokaten C. de Haas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Choumicha Chafay (Casablanca, Marocko)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Choumicha Saveurs i färgerna röd, orange, gul, bordeaux, guld och vit – EU-varumärke nr 13 866 553

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 9 mars 2020 i ärende R 1621/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 27 maj 2020 – EnergieVerbund Dresden mot kommissionen

(Mål T-317/20)

(2020/C 240/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 26 februari 2019 om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8871 – RWE/E.ON Assets) (EUT C 111, 2020, s. 1) samt
- förplikta svaranden att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-312/20, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 27 maj 2020 – eins energie in sachsen mot kommissionen**(Mål T-318/20)**

(2020/C 240/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 26 februari 2019 om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8871 – RWE/E.ON Assets) (EUT C 111, 2020, s. 1) samt
- förplikta svaranden att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-312/20, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 27 maj 2020 – GGEW mot kommissionen**(Mål T-319/20)**

(2020/C 240/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 26 februari 2019 om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8871 – RWE/E.ON Assets) (EUT C 111, 2020, s. 1) samt
- förplikta svaranden att bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-312/20, EVH/kommissionen.

Överklagande ingett den 27 maj 2020 – Hell Energy Magyarország mot EUIPO (HELL)**(Mål T-323/20)**

(2020/C 240/41)

*Överklagandet är avfattat på ungerska***Parter***Klagande:* Hell Energy Magyarország Kft. (Budapest, Ungern) (ombud: advokaterna Á. László och B. Mező)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "HELL" – Registreringsansökan nr 18002048*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 25 mars 2020 i ärende R 1712/2019-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och förplikta EUIPO att fullfölja registreringsförfarandet avseende de varor för vilka registrering nekats.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2009.

Överklagande ingett den 28 maj 2020 – Group Nivelles mot EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Douchegoot)**(Mål T-327/20)**

(2020/C 240/42)

*Överklagandet är avfattat på nederländska***Parter***Klagande:* Group Nivelles (Gingelom, Belgien) (ombud: advokaten J.A.M. Jonkhout)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet*Motpart vid överklagandenämnden:* Easy Sanitary Solutions BV (Oldenzaal, Nederländerna)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av den omtvistade formgivningen:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistad formgivning:* Gemenskapsformgivningen Douchegoot –Gemenskapsformgivning nr 107 834-0025*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 17 mars 2020 i ärende R 2664/2017-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- med rättelse av skälen förklara Easy Sanitary Solutions BV:s gemenskapsformgivning ogiltig, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 64 i rådets förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 63.2 i rådets förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6 i rådets förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 5 i rådets förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 29 maj 2020 – Electrodomesticos Taurus mot EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)

(Mål T-328/20)

(2020/C 240/43)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Electrodomesticos Taurus, SL (Oliana, Spanien) (ombud: advokaten E. Manresa Medina)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-ordmärke av ordmärket AICOOK – Registreringsansökan nr 17 174 236

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 23 mars 2020 i ärende R 2212/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- slå fast att bruket av det motstående varumärket avseende klass 7 för "matberedare" har bevisats,
- avslå ansökan nr 17 174 236 på grund av dess likhet med det motstående varumärket,
- i andra hand, för det fall föregående yrkanden ogillas, meddela dom i vilket bruket av det motstående varumärket avseende klass 7 för "matberedare" anses bevisat, och

- förplikta invändningsenheten vid EUIPO att meddela beslut i invändningsärendet B 3006619 (EU-varumärke nr 17 174 236 AICOOK) i vilket bruket av det motstående varumärket avseende klass 7 för "matberedare" anses bevisat.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 30 maj 2020 – Hypo Vorarlberg Bank mot SRB

(Mål T-336/20)

(2020/C 240/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Österrike) (ombud: advokaterna G. Eisenberger och A. Brenneis)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämnden beslut av den 19 mars 2020 om beräkningen av vilka förhandsbidrag Banco Cooperativo Español, S.A., Hypo Vorarlberg Bank AG (tidigare Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG) och Portigon AG ska betala till den gemensamma resolutionsfonden för år 2016 (SRB/ES/2020/16) ("Decision of the Single Resolution Board of 19 March 2020 on the calculation of the 2016 ex-ante contributions due by Banco Cooperativo Español S.A., Hypo Vorarlberg Bank AG (formerly: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG), and Portigon AG to the Single Resolution Fund (SRB/ES/2020/16)"), åtminstone i den del som dessa rör det belopp sökanden är skyldig att betala, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank/SRB⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 305, 2019, s. 58.

Talan väckt den 2 juni 2020 – Portigon mot SRB

(Mål T-339/20)

(2020/C 240/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Bliesener, V. Jungkind och F. Geber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 19 mars 2020 om beräkningen av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2016 (Ärende: SRB/ES/2020/16), i den del som detta beslut rör sökanden,
- vilandeförklara målet enligt artikel 69 c och d i tribunalens rättegångsregler fram till dess att tribunalen meddelat dom i målen T-420/17, T-413/18 och T-481/19 eller på annat sätt avgjort dessa mål, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾, rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81⁽²⁾ och EUF-fördraget vad gäller de förhandsbidrag sökanden åläggs att betala till den gemensamma resolutionsfonden.
  - Sökanden anser att svaranden gjorde fel då svaranden ålade sökanden att betala bidrag, eftersom det i förordning nr 806/2014 och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽³⁾ inte finns några bestämmelser om obligatoriska bidrag för institut. Enligt artikel 114 FEUF är det förbjudet att ta ut bidrag från institut som sökanden.
  - Lagstiftaren fick inte grunda bidragsplikt på artikel 114 FEUF på grund av bristande relevans för den inre marknaden. Harmoniserade regler om bidrag inom Europeiska unionen gör det inte lättare att utöva de grundläggande friheterna och de avhjälp inte heller avsevärd konkurrenssnedvridning med avseende på institut som lämnat marknaden.
  - Sökanden anser att svaranden gjorde fel då svaranden ålade sökanden att betala bidrag, eftersom sökanden inte är exponerad för några risker. Det är uteslutet att sökanden kommer att avvecklas enligt bestämmelserna i förordning nr 806/2014 och sökanden kan inte påverka stabiliteten inom det finansiella systemet.
  - Sökanden har inte påbörjat någon ny affärsverksamhet sedan år 2012 och befinner sig i resolution med anledning av ett stödbeslut som meddelats av kommissionen. Den största delen av kvarstående förpliktelser består i förvaltning för en annan enhet.
  - Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63⁽⁴⁾ strider mot artikel 114 FEUF och artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU såsom en väsentlig faktor vid bidragsberäkningen (artikel 290 FEUF).
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) på grund av att det utifrån beräkningsförfarandet inte är möjligt att få en fullständig motivering till det angripna beslutet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 16 och 20 i stadgan, eftersom det angripna beslutet – med avseende på den speciella situation som sökanden befinner sig i – strider mot den allmänna likhetsprincipen. Dessutom utgör det angripna beslutet en oproportionerlig inskränkning av sökandens näringsfrihet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, eftersom det inte är nödvändigt att ge det eftersträlvade målet med förordning nr 806/2014 retroaktiv verkan och detta mål inte kan åberopas som skäl för att förenkla förfarandet i förevarande fall.
5. Femte grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, eftersom svaranden inte redogjort för de faktiska omständigheterna i tillräcklig mån och inte hört sökanden innan det angripna beslutet fattades samt lämnat en otillräcklig motivering till detta beslut.
6. Sjätte grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.2 i förordning (EU) nr 806/2014, jämförd med artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, eftersom svaranden – då den beräknade bidragsbeloppet – borde ha uteslutit riskfria åtaganden från de relevanta åtagandena.

7. Sjunde grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning (EU) nr 806/2014, jämförd med artikel 5.3 och 5.4 i delegerad förordning 2015/63, eftersom svaranden gjort en felaktig beräkning av sökandens bidrag på grundval av en bruttoberäkning av derivatkontrakt.
8. Åttonde grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 6.8 a i delegerad förordning 2015/63, eftersom svaranden gjorde fel då den ansåg att sökanden är ett institut som befinner sig under omorganisering.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
  - (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
  - (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).
  - (⁴) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – Antonakopoulo mot parlamentet

(Mål T-590/18) (¹)

(2020/C 240/46)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018

Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – ZD mot parlamentet

(Mål T-591/18) (¹)

(2020/C 240/47)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens beslut av den 30 april 2020 – ZE mot parlamentet

(Mål T-603/18) (¹)

(2020/C 240/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EUT C 436, 3.12.2018.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV